

nunciatio, kan afbryde Præskriptionen efter § 77 ved at indvarsle Acceptanten.

§ 80.

Efter Bestemmelsen i Fdn. 18de Mai 1825 § 73 afbrydes Præskriptionen ved Paatale, hvorved menes Paatale til Thinge eller Anmeldelse i Skyldnerens under offentlig Behandling staaende Bo. Denne Regel stadfæstes ved nærværende Paragraf, der i sit tredje Stykke udtrykkeligt fastsætter, hvad der med Hensyn til den gjældende Ret har været omdøist, at Afbrydelsen virker, selv om Søgsmålet ikke bringes til Ende. Medens denne Afbrydelsesmaade i den gjældende Ret er den eneste, saa at Afbrydelse altsaa kun kan finde Sted fra dens Side, som har indfriet Bexlen, giver Paragrafen ved Siden heraf den nye Bestemmelse, at den, overfor hvem Præskription paa de anførte Maader er afbrudt, kan afbryde Præskriptionen ved at indvarsle en Formand for Processens Skyld, samt at atter den saaledes indvarslede kan afbryde Præskriptionen efter § 77 ved at give Acceptanten Processvarsel. Intet er det ogsaa, at Afbrydelse efter Paragrafens 2de Stykke virker til Fordel for alle dens Formænd, der har foretaget Afbrydelsen. Bestemmelsen, at Præskriptionen ikke afbrydes i Forhold til andre Bexelskyldnere end den, mod hvem nogen af de ovenanførte Handlinger rettes, afgjør et Spørgsmaal, om hvis rette Afgjørelse efter den gjældende Ret der har været reist Tvivl.

Trettende Kapitel.

Om Foretagelse af Protest.

§ 81.

I Erkjendelsen af, at en ensartet Afgjørelse af, ved hvem Protest kan foretages, ikke vil kunne gives for de tre Riger, har man overladt Afgjørelsen heraf til andre Dele af Lovgivningen.

For den danske Rets Vedkommende indeholdes for Tiden de herhen hørende Forrifter i Fdn. 18de Mai 1825 § 30 ifr. § 56. Iøvrigt bestemmer Paragrafen kun, at Protesten bliver at indføre i en Protokol, og overlader saaledes iøvrigt Optagelsesmaadens Fastsættelse i det Hele til de enkelte Landes Ret. Endelig overlades det til Afgjørelse efter andre Dele af Rigerne Lovgivning, om det først udstedte Protestdokument er den egentlige Original, af hvilket Protokollen kun indeholder en Afskrift, eller om Protestdokumentet skal fremtræde som en Udskrift af Notarialprotokollen, se Mot. S. 89.

Angaaende alle disse Forhold henvises til det Lovforslag om Bexelsager og Bexelprotester, som er forelagt samtidigt med nærværende.

§ 82.

Første Stykke handler om Protestens Indhold og træder istede for Bestemmelserne om samme Gjenstand i Fdn. 18de Mai 1825 § 32; det tilføies udtrykkeligt i Lighed med den tydske Lov, at Protesten skal indeholde Underskrift af den, som foretager Protesthændlingen. Bestemmelsen i andet Stykke er som Lovbestemmelse ny, men stemmer vistnok med, hvad der sædvanligt iagttages. Forsaavidt som det i denne Del af Bestemmelsen forudsættes, at Bexlen skal være tilstede ved Protesten, er det en Selsfølge, at der her er set bort fra det Tilfælde, hvor Udstaets § 75 hjemler Optagelse af Protest i et Tilfælde, hvor Bexlen ikke kan have tilstede.

§ 83

indeholder egentlig kun en Sportelregel, hvormod henvises til Betænkningen til det reviderede Udkast S. XVI og til Mot. S. 89, og som modificerer Sp. Regl. 22 Martis 1814 § 134 ifr. kgl. Resol. af 26de Novbr. 1834.

Fjortende Kapitel.

Om Forholdet til udenlandsk Lov.

§ 84.

Paragrafens første Punktum vilde ogsaa uden udtrykkelig Hjemmel blive anset for gjældende Ret ifølge Lovgivningens almindelige Grundsætninger. Det andet Punktum indeholder en Undtagelse fra Soveedreglen, der kun vilde have tvivlsom Hjemmel i den gjældende Rets Grundsætninger. Den findes begrundet ved Bexelrørelsens Behov, som ikke tillader, at man, hver Gang man inden Landet kontraherer med en Udlanding, for Sikkerheds Skyld skal undersøge ogsaa hans Hjemsteds Love om Bexelabiliteten, naaget de indenlandsk Lovere syldesgjorte.

§ 85.

Bestemmelsen, at en Bexelforpligtelses Form bedømmes efter Loven paa det Sted, hvor Forpligtelsen er indgaaet, er allerede den gjældende Rets Grundsætning, se Fdn. 18de Mai 1825 § 9, 4de Punktum. Derfor man faldholdt denne Sætning i Forbindelse med Udstaets § 5, 2de Punktum, vilde det føre til, at indenlandsk Accept og Endossement vare ugyldige, naar de vare tegnet paa en i fremmed Land udstedt, efter dets Lov ugyldig Bexel, selv om denne tilfredsstiller de indenlandsk Lovs Fordringer. Denne Urimelighed undgaar Paragrafen ved den i dens anden Sætning indeholdte Undtagelsesbestemmelse. Bestemmelsen i Paragrafens 3die Punktum, at Bexelforpligtelser indgaaede imellem Danske i Udlandet ere gyldige, er allerede indeholdt i den danske Lov.